

ALBINA

REVISTĂ SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

JOI 30 I 1969

8 PAG. 25 BANI

Expresie a voinței întregului popor

Cel de al 3-lea an al cincinalului s-a încheiat cu realizări de seamă în toate domeniile vieții economice și sociale. În această privință, Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a Republicii Socialiste România pe anul 1968 ne înfățișează un amplu tablou al împlinirilor din perioada 1966—1968. Datele prezentate ilustrează în mod clar se poate de grăitor ritmul susținut în care au continuat industrializarea socialistă, modernizarea agriculturii, dezvoltarea științei, culturii și artei, sporirea venitului național, construcția de locuințe și creșterea bunăstării oamenilor muncii de la orașe și sate.

În industrie, planul producției globale — inclusiv suplimentările de plan din cursul anului — a fost îndeplinit în proporție de 100,4 la sută, ceea ce înseamnă un plus de producție de peste un miliard de lei. Au fost date în exploatare peste 560 de noi capacități de producție și obiective importante, a continuat acțiunea de organizare rațională a producției și a muncii. O deosebită importanță prezintă faptul că cele mai înalte ritmuri au fost realizate de acele ramuri industriale care asigură valorificarea superioară a materiilor prime și au o funcție esențială în ridicarea nivelului tehnic al economiei.

Rezultate bune s-au obținut în agricultură și silvicultură. Cu toate condițiile nefavorabile din cauza secetei, producția agricolă obținută în 1968 a satisfăcut nevoile de consum ale populației, ale industriei și alte necesități ale economiei naționale. În cei trei ani ai cincinalului, producția agricolă a fost mai mare cu circa 24 la sută decât cea realizată în perioada anilor 1961—1965.

Dovadă a creșterii puterii de cumpărare a populației este faptul că în 1968 s-au vândut prin unitățile comerțului socialist mărfuri în valoare de 84,2 miliarde lei. Veniturile bănești ale familiilor de salariați au fost în anul 1968 cu 8,0 la sută mai mari decât în 1967 și cu 33,3 la sută față de 1965. Sporuri însemnate de venituri au realizat familiile de țărani. Astfel, față de 1967, veniturile realizate au fost mai mari cu 7,9 la sută, iar față de 1965 cu 25,2 la sută.

Rezultatele obținute în anul trecut ilustrează expresia voinței întregului nostru popor, de a traduce în fapte programul elaborat de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român pentru înflorirea patriei noastre socialiste, pentru civilizație și progres.

Cunoscut prin permanenta și variata activitate pe care o desfășoară de ani de zile, căminul cultural din comuna Lipănești, județul Prahova, a adresat o chemare către toate căminele culturale din țară. Chemarea (al cărui text îl publicăm în numărul de față) deschide o susținută și eficientă întrecere în vederea ridicării calitative a muncii cultural-educative de masă, a îmbogățirii vieții spirituale a satelor patriei noastre.

După ce tovarăsa Silvia Niță, directoarea căminului, a făcut cunoscut cuprinsul chemării, tuturor celor prezenți — în frumoasa și impunătoare sală de spectacole, — cîțiva săteni, activiști, artiști amatori și spectatori nelipsiți de la manifestările culturale s-au angajat să sprijine îndeplinirea obiectivelor stabilite, să contribuie la ridicarea pe o treaptă superioară a activității culturale din comuna lor. De asemenea, directori de cămine din satele învecinate, invitați la această adunare, au subliniat deosebita importanță a chemării, exprimându-și totodată hotărîrea de a analiza cu toată răspunderea situația din comunele lor, de a se angaja și ei în această întrecere menită să ducă la inițierea unei activități care să răspundă în și mai mare măsură cerințelor și exigențelor tuturor sătenilor.

În ultimele zile, campania electorală se desfășoară în întreaga țară, cu mare intensitate. Sint pe sfîrșite înscrierile în listele electorale, precum și propunerile de candidații ai Frontului Unității Socialiste.

Astfel, după cum ne relatează mai mulți corespondenți, în orașe și sate au loc manifestări închinare alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională și consiliile populare. S-au ținut conferințe cu caracter educativ, s-a vorbit despre realizările și perspectivele țării noastre. În județul Hunedoara s-a organizat în fiecare comună cite un centru de consultații. În județul Cluj, lectorii cabinetului de partid au ținut conferințe la căminele culturale Triteni, Valea Ierii, Cițcău și altele. La căminele culturale din Vulturești, Căian etc. au avut loc frumoase programe artistice.

În satul Bărcănești, adunare mare, de cetățeni, care întărește candidatura tov. Gheorghe Tănase, președintele Consiliului popular Cîndești,

Agendă electorală

ne scrie corespondentul nostru Tache Vasilache.

Zeci de țărani au luat cuvîntul, arătînd realizările obținute sub conducerea partidului. În Cîndești avem 8 școli nou construite, 38 cadre didactice. Biblioteca numără 9752 volume. Avem cămin cultural, 2 aparate de cinema, dispensar, farmacie, casă de naștere, staționar copii, personal medical bine pregătit. Comuna este electrificată. Avem 560 aparate de radio, zeci de televizoare. De la ultimele alegeri și pînă acum s-au construit peste 60 case noi.

Trăim o viață nouă an de an mai îmbelșugată. Vom vota, la 2 martie, cu încredere, pe candidații noștri.

La rîndul său, Ion Popescu din Giugiu informează:

Toți membrii cooperativei agricole de producție „9 Mai” din Giurgiu întîmpină alegerile ce vor avea loc la 2 martie 1969, cu realizări însemnate. La data de 1 ianuarie 1962, cooperativa noastră avea un fond de bază de numai 364 000 lei, iar averea obștească se ridica la 619 200 lei. Astăzi, fondul de bază al cooperativei noastre se ridică la 2 751 000 lei, iar averea obștească la 3 780 558 lei. Valoarea producției din anul 1968 s-a ridicat la suma de 4 696 000 lei.

Toate acestea se datoresc muncii cooperativitorilor și sprijinului dat de partid și de stat. Cu sprijinul statului am mărit șeptelul și volumul muncilor mecanizate. Prin acțiuni intercooperatiste am irigaț în 1968 o suprafață de 105 ha. În anul acesta, vom iriga 200 ha

Căminul cultural din comuna Lipănești, județul Prahova
Foto: E. ZERONIAN

CHEMAREA CĂMINULUI CULTURAL DIN COMUNA LIPĂNEȘTI, JUDEȚUL PRAHOVA, CĂTRE TOATE CĂMINELE CULTURALE DIN ȚARĂ

Animați de ecoul entuziastelor chemări la întrecere adresate de comunistii din București și din județul Timiș, de institutele de proiectări și cercetări din sectorul 7 din Capitală, de Consiliul popular al județului Galați, precum și de răspunsul conferinței organizației județene de

partid Prahova, membrii consiliului de conducere al căminului cultural din comuna Lipănești, județul Prahova, intelectualitatea comunei, reprezentanții organizațiilor de masă și obștești, întregul nostru activ cultural adresează o călduroasă chemare către toate căminele culturale din

țară, în vederea intensificării activității cultural-educative de masă în sprijinul sporirii contribuției acesteia la îndeplinirea marilor obiective stabilite de conducerea de partid pentru anul 1969 — an hotărîtor al cincinalului — în întîmpinarea celei de a 25-a aniversări a eliberării României și a Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român.

Dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, mobilizarea lor și mai activă la cunoașterea temeinică și traducerea în viață a politicii partidului și statului nostru; cultivarea dragostei față de patrie și îndeplinirea vieții noi, socialiste; promovarea trăsăturilor moralei comuniste, cultivarea atitudinii înaintate față de munca în comun și a răspunderii cetățenești față de societate; formarea concepției științifice despre viață și lume; răspîndirea valorilor culturii naționale și universale și dezvoltarea creației spirituale locale, impun desfășurarea unei activități bogate și multilaterale, așezată pe temeiuri științifice, orientată potrivit cerințelor, aspirațiilor și preferințelor manifestate de populație, o activitate diversificată, cu mijloace și în forme moderne și la un nivel calitativ corespunzător exigențelor actuale ale satului socialist.

(Continuare în pag. a 7-a)

Din nou pe scena tradiționalului concurs artistic

În manifestările amatorilor din România, concursurile artistice au o veche și îndelungată tradiție. Fie că se intitulau olimpiade, reuniuni, festivaluri, concursuri sau purtau alte denumiri, la baza lor stătea întotdeauna întrecerea artistică, adică dragostea și pasiunea artistului amator de a se întrece pentru frumos, pentru calitate, pentru măiestrie, satisfacția lui constând în primul rând în cucerirea aplauzului publicului larg în fața căruia se producea.

Anul trecut, participând la aniversarea a 70 de ani de activitate corală din Municipiul Tr. Severin, am vizionat și expoziția documentară aniversativă din holul respectivei case de cultură. Aci, pe un panou era expus un interesant afiș editat în 1906 și care anunța Marele festival coral din acel an de pe Areele Libertății din București, organizat în zilele de 26-29 august la care au participat 25 de coruri din diferite părți ale țării, în deschidere fiind „serbarea junilor”, o impresiionantă manifestare folclorică a dansurilor din Scheii Brașovului. În cadrul Festivalului, corul „Doina” din Tr. Severin, condus de dirijorul și profesorul St. Paulian, fondatorul societății corale din localitate, — „s-a dovedit ca al doilea cor din țară după „Carmen” al d-lui Kiriac”. Interesant de adăugat e și faptul că membrii acestui cor, pentru deplasarea la București, printr-un act intitulat „Obligație” din 21 iulie 1906, se obligau ca: „în zilele de 26, 27, 28 și 29 august cît vom sta la București, vom contribui fiecare cu doi lei pe zi pentru acoperirea cheltuielilor mesel, fără a avea vreo pretenție ca societatea să plătească aceste mese. De asemenea, ne mai obligăm tot pentru acest scop să contribuim fiecare cu cîte un leu și 50 de bani pentru plata cordanelor ce se vor comanda la Viena” — vezi broșura „70 de ani de activitate corală în orașul Tr. Severin” — editată de Casa de cultură a Municipiului.

Cele relatate mai sus nu sînt lipsite deloc de interes. Din contră, ele ne confirmă o anumită tradiție și mîndrie a poporului nostru pentru cîntec și dans, pentru păstrarea frumuseților și bogăției costumului nostru popular. Ele glăsuiesc despre faptul că o formație corală sau de dans, pentru a putea participa la un concurs trebuia mai întîi să aibă o activitate obștească, bazată pe concerte sau spectacole cu public, susținute periodic în localitate și în împrejurimi la o anumită calitate interpretativă solicitată de nivelul întrecerii artistice respective.

Concertul sau spectacolul cu public era deci prima condiție în existența și continuitatea activității unei asemenea formații. La aceasta se adăugau apoi problemele de ordin administrativ-gospodăresc care erau rezolvate tot prin grija membrilor asociației corale respective, atunci cînd era vorba de o deplasare la un concurs sau festival ținut în altă localitate. Elanul, munca, pasiunea, dăruirea acestor entuziaști iubitori ai cîntecului și dansului, au ajuns să fie incununate și apreciate cu adevărat abia azi cînd statul nostru acordă o seamă de înalte distincții și medalii cu prilejul aniversării unor asemenea colective artistice care împlinesc zecile de ani de activitate sau chiar sute.

Pornind de la tradiție, în epoca noastră socialistă concursurile artistice amatori, ca urmare a condițiilor noi create de partid și de stat, au luat o deosebită amploare și ele vorbesc limpede despre bogăția și varietatea creației artistice populare, despre inepuizabilele resurse de talent ale maselor, despre setea de cultură și de frumos a poporului nostru. În ultima vreme măiestria talentului multilateral al poporului nostru este confirmată tot mai mult și peste hotare, în întrecerile artistice internaționale ale amatorilor, în cadrul cărora, de pildă, anul trecut au fost cucerite cîteva trofee de mare prestigiu: „Colierul de aur”, obținut la cea de a XXIII-a ediție a manifestărilor folclorice internaționale de la Dijon — Franța, de ansamblul folcloric „Balada” al Casei de cultură a sectorului 7 din București; „Toporașul de aur” la festivalul de folclor de la Zakopane — Polonia (ansamblul „Hora”-Suceava); „Cimpoiul de aur” la fes-

tivalul cimpoierilor de la Erice — Italia, obținut de moș Dumitru Stanciu — din Aluniș — Prahova și seria succesorilor ar putea fi continuată.

În aceste zile au loc în întreaga țară ultimele pregătiri pentru participarea la al IX-lea Concurș artistic al formațiilor de amatori muzical-coregrafice, organizat în cinstea celei de a XXV-a aniversări a eliberării Patriei, concurs menit să stimuleze descoperirea de noi talente din popor, să promoveze forme și genuri noi de artă în mișcarea de amatori, să contribuie la consolidarea formațiilor existente, la imbogățirea și înnoirea repertoriului lor, la creșterea numărului și calității artistice a spectacolelor și concertelor prezentate în fața publicului. Și într-adevăr, mișcarea artistică de amatori ajunsă la stadiul ei actual de dezvoltare poate să satisfacă în condiții mai bune decît în trecut cerințele estetice ale maselor.

Dacă la primul concurs, de pildă, din primăvara anului 1950, formațiile participante reprezentau doar coruri, tarafuri, dansuri populare și soliști, regulamentul actualului concurs prevede posibilitatea participării a nu mai puțin de 20 tipuri variate de colective artistice de amatori. Niciodată amatorismul nu s-a manifestat în România atît de robust și multilateral ca azi, cînd mișcarea de amatori înregistrează atîtea genuri de manifestări ale talentului popular atît în privința valorificării folclorice cît și a difuzării în mase a valorilor creației artistice culte.

Concursul cheamă la întrecere azi această mare diversitate a manifestării talentului din popor. De la corurile mixte la cele de voci egale sau de cameră, de la orchestrele

populare la cele simfonice, de cameră, de muzică ușoară, sau de diferite alte instrumente, de la ansamblurile folclorice la brigăzile artistice, estradă, operete sau comedii muzicale și de la echipele de dansuri populare la colectivele de dans modern sau clasic, toate demonstrează gama deosebit de largă a forței de manifestare a artiștilor amatori, a aptitudinilor artistice pline de prospectivitate și autentice ale acestora. Și tocmai de aceea actualul concurs, spre deosebire de edițiile precedente nu mai admite înscrierea formală, birocratică a unei formații născute peste noapte, ci numai a acelor colective artistice care și-au dovedit trăinicia lor, pe scena căminului cultural, în viața artistică a satului, confirmată prin spectacolul sau concertul prezentat cu regularitate în fața publicului din localitate sau împrejurimi.

Nici un act scriptic nu poate promova o formație decît scena și aplauzele publicului respectiv. Concurșul nu este un lucru în sine ci doar un mijloc de stimulare a talentului real existent în popor. Cine va câștiga? Desigur, cel mai bun, iar cel mai bun întotdeauna va fi cel ce pleacă de la o activitate continuă de spectacol cu public, care îi asigură treptat o maturizare artistică, bazată pe un repertoriu bogat, variat și pe interpretarea ei artistică deosebită.

Au mai rămas doar cîteva zile pînă la începerea primei etape de masă a concursului, — cea intercomunală — care reunește echipele în prima lor confruntare artistică. Și desigur că aici este începutul bătăliei artistice, dar și izvorul rodniciei actului artistic.

N. NISTOR

directorul Casei Centrale
a Creației Populare

DIALOG CU CORESPONDENȚII

Înregistrăm cu bucurie faptul că, în ultima vreme, se împlințește numărul corespondențelor sosite la redacție pe teme culturale și educative. Ne bucură însă și mai mult că, odată cu această creștere cantitativă, scrisorile vădesc o atenție mai mare în selectarea faptelor, precum și în redactarea lor.

Spre deosebire de trecut cînd o bună parte a corespondențelor se limita îndeosebi la scurte informații despre o manifestare culturală sau alta cam în felul acesta: „la data de... în satul nostru a avut loc un spectacol de teatru cu piesa... sau corul a prezentat un frumos program de cîntec... etc., corespondenții ne trimisese acum vești mai ample, cu aprecieri personale, ne relatează despre inițiative interesante din activitatea culturală din satele noastre.

Așa, bunăoară, corespondentul Doaia Milășel ne scrie că în comuna Stînceni, județul Mureș, a avut loc, de curînd, o întîlnire cu profesorul pensionar Dumitru Dan din Buzău care a vorbit sâtenilor despre călătoria sa în jurul lumii făcută pe jos acum o jumătate de veac în cadrul unui concurs de 100 000 km organizat de Federația franceză de specialitate, concurs în care a ocupat locul I. Asistența numeroasă — după cum ne informează corespondentul — a urmărit cu deosebită atenție descrierea diferitelor me-leaguri ale lumii pe care le-a străbătut și a unor peripeții.

Așteptăm de la dumneavoastră, tov. Doaia Milășel, și alte scrisori tot atît de interesante despre activitatea culturală din Stînceni și din satele aparținătoare și vom fi bucuroși să le publicăm în coloanele revistei. Cealaltă corespondență din păcate este o simplă însurire a unor manifestări ce au avut loc la căminul cultural.

Scrisoarea vechiului nostru corespondent Ionel Protopouloscu ne informează despre predarea stafetei folclorice ce a avut loc în comuna Runcu, județul Dimbovița, eveniment în cadrul manifestării folclorice desfășurată pe cuprinsul județului sub titlul Fermeceale Izvoare. Predarea stafetei — se subliniază în scrisoare — a adunat la căminul cultural circa 300 de sîtenii, precum și directorii căminelor culturale din raze județului. La această manifestare — printr-o altă — un tânăr de 76 de ani a făcut cunoscut audienței unele legende vechi din comună iar Steliana Popescu, de la Casa Județeană de creație, a prezentat cu ajutorul unui grup de dansatori, joacă vechi din această zonă folclorică.

Aprecîm, tov. Protopouloscu, nu numai conținutul corespondenței ci și faptul că aflînd despre această acțiune v-ați deplasat la Runcu pentru a ne putea trimite o succintă relatare. Cererea dv. adresată redacției a fost rezolvată. Vă rugăm să ne trimiteți vești despre activitatea căminelor culturale în campania de alegeri.

Printre scrisorile primite remarcăm și pe acelea în care corespondenții noștri ne înfățișează scurte portrete ale oamenilor care i-au impresionat prin activitatea lor sau printr-o atitudine frumoasă în viață și societate.

Ion Cruceană ne scrie cu căldură despre învățătorul Ion Duțulescu din satul Bucșănești, un neobosit cercetător al trecutului localității, care a înființat un muzeu comunal în comuna Tîtești, iar de cînd lucrează în satul Bucșănești a pus și aici bazele unui muzeu.

Vă rugăm să ne trimiteți o informație mai detaliată despre muzeul din Tîtești și despre activitatea desfășurată acolo de Ion Duțulescu pentru a putea publica un material mai cuprinzător despre acest inimos dascăl.

Pe neobositul nostru corespondent Tache Vasilache din Cinești, județul Neamț, l-au emoționat munca conștiințioasă, comportarea civilizată și plină de solicitare a șoferului Zavate T. Alexandru care lucrează pe autobuzul ce deservește linia Săvinești-Cinești-Rediu.

Scrisoarea „Sînt și șoferi-de laudă” este o corespondență care ea însăși merită lauda noastră.

Ioan Coțol — Sîntana, județul Arad: Cele două portrete Inginer și rapsod, Un glas duios de fată le reținem și le vom publica în limita spațiului în numerole viitoare ale revistei noastre.

Achim Matei, Silvașul de Cimpie, județul Bistrița-Năsăud: Corespondența trimisă despre operatorul Dionisie Moldovan din comuna dv. despre care scrieți că se străduiește „să întretină în bune condiții aparatul de proiectie, să atragă cît mai mulți spectatori la vizionarea filmelor” nu este din păcate susținută de fapte. Vă rugăm să ne scrieți despre activitatea cinematografului din localitate și în cadrul acestuia despre aportul operatorului la bunul mers al muzeii cu filmul.

L. R.

LUNA
CĂRȚII
LA
SATE

LUMINA CARE
NU SE STINGE

Undeva, într-un sat peste care „cad din cer mîrgăritare”, într-o casă de țărani, o codană citește cu glas melodios: „Rămîneți în umbră sfîntă, Basarabi și voi Mușatini, / Descălăcături de țară, dătători de legi și datini, / Ce cu plugul și cu spada ați întins moșia voastră / De la munte pîn' la mare și la Dunărea albastră”. Tata duce mina la ochi, ca și cum ar avea de dat în lături o perdea care îi împiedică vederea; mama a rămas ca o statuie, cu capul sus, cu privirea fixă. Glasul ei îngînă: „Ce frumos citește fata noastră!” Și-acolo, în odaia curată, cu miros de busuioac, versurile lui Eminescu vrăjesc inimile acestor țărani. Cine poate spune că oamenii de la sate nu sînt iubitori de poezie? Poeții Constantin Nisipeanu, Liviu Călin și prozatorul Constantin Georgescu își mai amintesc, poate, cum la întîlnirea lor cu tînrăniții din Vaideeni, județul Vilcea, prilejuită acum un an de LUNA CĂRȚII la sate, au cunoscut țărani ca Ion Cozmolete și Mitu Târăranu, care au recitat cu talent poezii de Eminescu, Coșbuc, Toprcceanu...

Port în minte un tablou atît de des înfîlțit în casele tînrănilor de azi: un teanc de cărți — Eminescu, Creangă, Coșbuc, Sadoveanu, Rebreanu, Zaharia Stancu, Mihai Beniuc, Marin Preda etc. — lîngă un ghiozdău de școlăriță; și reamintesc vorbele unor librari de la sate, printre care Lucia Cicu din Stîlpeni-Argeș, Geta Dragomir din Videle-Teorman, Elena Bacalu din Răcăciuni-Bacău și alții: „Mulți bărbați și femei din satul nostru au biblioteci personale”.

Nu știu cîți cititori pasionați, posesori de biblioteci personale, ar avea cutare sau cutare sat, dar știu bine că lumea satelor a îndrăgît cartea de literatură, cartea politică, broșura de popularizare a științei, ziarul, revista; cartea care le îmbogățește mintea și sufletul, cartea pe care o găsec la librăria și biblioteca satească ori o au, în multe cazuri, în bibliotecă personală. Nu mi se pare deci cu nimic exagerat cînd aud: „În satul nostru, cartea are mulți prieteni”. Și de ce să n-o spunem? Această realitate se leagă strîns de numele învățătorilor. Neobosiți, ei sprijină cu entuziasm acțiunile de popularizare și difuzare a cărții, — de pătrundere a acesteia în cît mai multe case de țărani. Exemple demne de urmat au dat în această privință Ion Cașu, Ion Cricnic și Zena Pristoleanu din Șiria, județul Arad, Maria Georgescu din Telega, județul Prahova, și mulți alții.

Este drept, în condițiile de azi ale satului chemat la viață nouă, posibilitățile de pătrundere a cărții sînt dintre cele mai bune. În această privință nu e lipsit de importanță a arăta faptul că, pînă la începutul anului 1969, cartea s-a difuzat la sate prin cele peste 800 librării și peste 7 000 raioane de carte din cadrul magazinelor cooperativei de consum.

Acum, în preajma deschiderii Lunii cărții la sate, am întîlnit și la Cotești-Vrancea, și la Nicorești-Galați, și la Leordeni-Argeș, ca să nu dăm decît cîteva exemple, aceiași oameni entuziaști, librari și cadre didactice, care se străduiesc ca în casele tînrănilor să intre alte cărți folositoare, alte lumini care nu se sting niciodată.

RADU SANDU

CANDIDAȚI AI FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

Un om de la țară

Il știu de cîțiva ani pe omul acesta cu figura blindă, cu un zimbet neșters pe chip. Tânăr încă dar maturizat de grele răspunderi pe care le poartă. I-am zis Constantin Mișcă și cineva m-a corectat: „Costică îl cheamă”. E mai familiar, mai cald, cu inflexiuni mai intime, și-am îndreptat pe loc cuvîntul făcîndu-i omului pe plac. E „Costică” al lor, le este prieten, duhovnic și președinte. De la înființarea cooperativei agricole din Bucov-Prahova ține friele conducerei. Nu l-au schimbat și realezindu-l l-au subliniat de fiecare dată calitățile.

Președintele sintetizează simțul de chiverniseală pus în slujba colectivității, tactul necesar în situațiile simple ca și în cele incerte, priceperea de a selecta valorile și a le utiliza cînd și cum se cuvine, dragostea și încrederea în oameni, curajul de a prevedea, cîntea fără reproș. Poate tot ce am spus, pentru un singur om înseamnă prea mult. Poate ele vizează tipul ideal. Dar adevărat este că atunci cînd aleg din mijlocul lor un singur om să-i reprezinte, sătenii au în vedere tot ce am amintit mai sus. S-a întimplat adesea ca cel ales să nu facă față probei timpului, să capituleze după primele încercări serioase. Să aibă toate calitățile și să-i lipsească una singură, esențială, care dărimă totul. Costică Mișcă n-a dezarmat. L-am cunoscut într-o situație aparte. Era îngropat de griji din cauza construcției unui sediu cu sală de spectacole mare, cu încălzire centrală. (Bucovul n-a avut așa ceva niciodată). Clădirea

începuse să depășească conceptul inițial privind înființarea, mărimea și suma alocată. A fost consultată adunarea generală și ce s-a spus a fost cam în felul: „dacă-i bal, bal să fie”. I-am pus în împrejurarea aceea o întrebare:

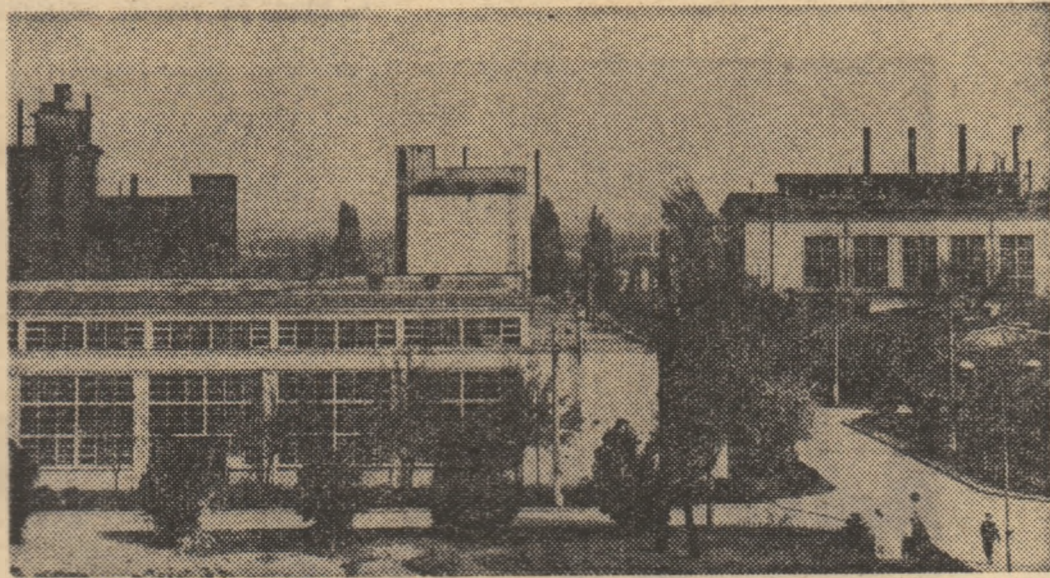
— Cît dați oamenilor la ziua muncă?

Mi-a spus că a trecut de 40 de lei, ceea ce depășea cu mult media multor zeci de unități. Și-am mai aflat, cu același prilej, că pentru motivul amintit țărani din Bucov priveau pămîntul și profesia de agricultor cu interes, că unii care-și căutaseră vaduri mai bune la oraș, vin înapoi. Președintele nu scăpase din vedere esențialul, acorda preț și atenție omului, adevăr pe care mi l-a grăit odată frumos, într-o zi de vară cînd susurau aspersoarele cernind curcubeu:

„Factorul principal la noi a fost omul. Dacă n-ar fi fost oamenii, mari suprafețe ar fi rămas sterile sau subproductive. Pămîntul ar fi avut și acum textura cu care l-am moștenit și gradul scăzut de fertilitate”.

„Și o concluzie la gîndurile acestuia sumare despre un om ridicat din mulțimea de țărani, cărora orînduirea socialistă le-a dat teren de afirmare: Costică Mișcă este propus candidat al Frontului Unității Socialiste pentru Marea Adunare Națională, la alegerile din 2 martie. Onoarea aceasta o trăiește acum pentru prima oară în viața lui.

V. T.

Uzina de prelucrare a maselor plastice, din Buzău

PREȘEDINTELE DIN GOICEA

Pe vremuri, satul era aproape necunoscut. Mizeria, -exploatarea, neștiința de carte apăsau ca o povară grea asupra locuitorilor. Tineretul, copiii de școală, vizitatorii știu asta doar din auzite. Pentru că Goicea de azi nu se mai aseamănă cu cea de acum 15 ani.

Citim într-o frîntură de cronică: „Cel ce încearcă să facă o comparație cu prezentul poate să-și dea seama că viața satului s-a schimbat din temelie. De la un capăt la altul al satului, noul te întâmpină la orice pas: șoseaua îngrijită și ulfele așternute cu pietriș, plantate cu pomi roditori pe o parte și pe alta, ronduri de flori, case noi, multe și frumos alinate, împrejmuite cu garduri de ciment”. Povestitorul era Dumitru Dinișor, președintele cooperativei agricole. Iar cooperativa pe care o conduce de un deceniu este multimilionară, fiind motorul rapidelor și răscolitoarelor prefaceri în viața satului. Averele obștească a cooperativei se ridică la peste 11 milioane lei, iar datele erau valabile în anul 1966.

I-am revăzut pe cei din Goicea întruniți în sala căminului cultural. Reprezentanți din Birca, Afumați, Urzicuța, Siliștea Crucii, Cioroiși și Giurgița, din Bistreț și bine înțeles din Goicea. Au propus candidatul Frontului Unității Socialiste în circumscripția nr. 11 Birca, în marele sfat al țării. Luînd cuvîntul, oamenii au privit înapoi peste ceea ce au făcut în ultimii ani. La Goicea, de exemplu, multe din cele ce s-au făcut sînt legate de numele lui Dumitru Dinișor. Aflăm cu acest prilej și lucruri mai noi. Trei cămine culturale, două teatre de vară, patru școli generale. Toate pentru ca să fie răspîndită cultura în fiecare casă, în fiecare familie; două stadioane pentru dezvoltarea culturii fizice și sportului; două parcuri de odihnă; alte obiective social-culturale completează peisajul actual al Goicea, despre care au vorbit pe scurt și Florea Bădeanță, secretarul comitetului de partid din Goicea și Mircea Enache, președintele consiliului popular Afumați și alții, pe care îi rugăm să ne ierte că nu-i mai amintim. Exemplele privind calitatea de bun gospodar a președintelui DUMITRU DINIȘOR sînt edificatoare, iar aprobarea de a fi propus candidat în circumscripția electorală nr. 11 Birca pentru Marea Adunare Națională, a fost unanimă.

INGINERA

EUGENIA BORO

De numele soșilor Maricel și Eugenia Boro, ingineri agronomi, sînt legate multe din rezultatele deosebite de bune pe care le-a obținut cooperativa agricolă din Săveni. Prezența necontenită între cooperatori la diferite lucrări din campaniile agricole, în sectorul zootehnic, în laborator ori la cercurile și cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă, soșii Boro au încercat și, în bună măsură au reușit să împărtășească din cunoștințele lor, să răspundească noutăților cu privire la felul în care pot fi sporite producțiile agricole vegetale și animale, să facă cunoscută experiența bună dobîndită de alte unități din județul Botoșani și din țară.

În anul 1968, de pildă, valoarea producției globale realizată de cooperativa agricolă de producție de aici depășește suma de 8 milioane de lei. Cu toată seceta deosebit de pronunțată din anul trecut, la cooperativa agricolă din Săveni s-au obținut cîte 24880 kg sfeclă de zahăr la hectar de pe întreaga suprafață cultivată, 2880 kg porumb boabe de pe fiecare hectar și 1660 kg floarea-soarelui la hectar. În sectorul zootehnic, de activitatea căruia răspunde ingineria Eugenia Boro, au fost realizate în întregime prevederile cu privire la efectivele de animale planificate a se obține în anul 1968. Averele obștească a cooperativei se ridică la peste 9 milioane lei.

Propunerea făcută ca tovarăsa Eugenia Boro să candideze din partea Frontului Unității Socialiste în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională în circumscripția electorală nr. 4 Săveni a fost primită de către cei peste 500 de cetățeni din orașul Săveni precum și din comunele Dinșeni, Mihălășeni, Stubieni, Ungureni, Vorniceni și Vlăsinești cu vîi și îndelungate aplauze.

Susținînd propunerea, mulți dintre cei care au luat cuvîntul în cadrul întrunirii printre care ing. agronom Mihai Silveanu de la C.A.P. Mihălășeni, cooperatoarea Minodora Ciobanu, fostă președintă la C.A.P. Săveni, Franț Iamșec, vicepreședinte al Consiliului popular orașenească prezorriu Săveni, Ion Copăceanu, medic la Spitalul Săveni, au evidențiat și bogata activitate obștească pe care o desfășoară Eugenia Boro în cadrul tinărului oraș Săveni, calitățile sale de bun gospodar, mamă și soție.

CONSTANTIN BUZILĂ
responsabilul comitetului de redacție
al centrului de radioficare Săveni,
Județul Botoșani

INTERVIUL NOSTRU

Perspective noi în economia satului

Satele și comunele județului Alba, ca de altfel toate așezările rurale de pe întinsul țării, au cunoscut în ultimii ani o continuă înflorire. Noile coordonate trasate în viața economică și socială a satului prin modernizarea continuă a agriculturii vor duce la o tot mai puternică afirmare a personalității așezărilor rurale. În această mare și complexă acțiune un rol însemnat revine cooperativei agricole, preocupării acestora pentru sporirea rodniciei ogoarelor, prin folosirea cu maximă eficiență a bazei tehnico-materiale de care dispun.

Pe această linie s-a desfășurat și convorbirea avută cu tovarăsul GHEORGHE CRISAN, președintele Uniunii județene a C.A.P. Alba rugîndu-l să ne răspundă la cîteva întrebări legate de problemele actuale în activitatea unităților cooperative.

— În cursul anului trecut, cu toate condițiile climaterice mai puțin favorabile cooperativei agricole au obținut rezultate economice bune, producțiile fiind, în multe unități, mai mari decît în anii precedenți. Care sînt perspectivele ce se conturează în economia satelor din județ?

— Preocupați de ridicarea pe o treaptă superioară a producției în unitățile noastre, am întreprins, cu ajutorul specialiștilor de la Direcția agricolă, studii privind problema specializării producției. Treptat, eșalonat pe o perioadă mai îndelungată, preconizăm, după exemplul întreprinderilor agricole de stat, acțiuni menite să ducă la rentabilizarea acelor ramuri de producție, care au condițiile cele mai propice de dezvoltare și în care există o puternică tradiție.

— Acțiunea este fără îndoială foarte importantă. Ați putea să dați cititorilor noștri și cîteva exemple?

— Firește. Primul pas va fi făcut prin organizarea unor îngrășătorii cu caracter intensiv. În comuna Șona, spre exemplu, s-a și început organizarea unei îngrășătorii pentru tineret taurin, la care își dau contribuția cooperativele agricole din Biia, Sincel, Bălcaciu, Jidvei și altele. Folosind cele mai moderne metode de creștere și îngrășare, vor fi crescute, anual, peste 1000 capete tineret bovin, cea mai mare parte destinată exportului sporind veniturile cooperativei. Astfel de îngrășătorii se vor mai organiza în acest an și la Daia Română și în alte locuri.

— După cum se știe, în județul Alba există toate condițiile în vederea îmbunătățirii muncii în creșterea animalelor. Preconizați extinderea îngrășătoriiilor cu caracter intensiv și asupra altor specii de animale?

— Ne-am gîndit și la acest aspect și am ajuns la concluzia că există posibilitatea înființării unor îngrășătorii pentru porcine, deocîndată la Aiud I, Unirea, Mirăslău și Berghin. În localitățile: Sebeș și Daia Română se preconizează înființarea unor adevărate combinate avicole. În planurile de perspectivă mai figurează și organizarea unor sectoare puternice, grupate pentru creșterea ovinelor.

În vederea reușitei s-a întocmit și un complex de măsuri privind reproducția și selecția animalelor. Se impune îmbunătățirea efectivelor matcă. Se cere de asemenea extinderea celor mai eficiente metode de aplicare a retribuției pentru îngrijitori, cointeresarea acestora în sporirea producției.

— Îndeletnicirile tradiționale cuprind și alte sfere de activitate. Există condiții ca să se dezvolte și

alte ramuri anexe și, dacă există, ce s-a făcut și mai ales ce se va face în viitor?

— Aș dori să subliniez cîteva lucruri interesante. Amintesc înființarea la Balomir, Cunța, Șona a unor secții de torcătorie, de confecționat diferite unelte din lemn (lopeți, greble și altele). Se construiesc 8 brutării noi, se organizează vîrării și tîmplării, iar la Petrești a luat ființă un atelier pentru confecționarea spalierei din beton, de care au atîtea nevoie viticultorii.

Acestea sînt doar cîteva din coordonatele preocupărilor actuale ale țărănilor cooperatori, la care se adaugă o mare acțiune pe planul pomi-viticulturii despre care s-ar putea scrie mult avînd în vedere excepționalele condiții pedoclimatice în eprinsul județului, tradiția existentă și, de ce să n-o spunem, renumele de care se bucură fructele și vinurile de Alba. Toate acestea vor deschide noi perspective satelor noastre, producții mai mari și de calitate și firește venituri mult sporite.

CL. MUNTEANU

CĂLINEȘTI ÎN PRAG DE

Am stat două zile la Călinești, o comună argeșeană care cuprinde astăzi 14 sate cu aproape 12.000 de locuitori. Timpul scurt ne-a obligat să ne înscriem în perimetrul satului de centru.

Denumirea acestor locuri este pomenită pentru prima oară într-un hrisov din 1388 prin care Mircea cel Bătrîn a dat prin danie domnească Minăstirii Cozia, Tîrgul Piteștiului și viile din dealul Călineștiului. Străvechiul sat este de o coplesitoare tinerețe. Casele, multe noi, altele refăcute, poartă însemnul civilizației și bunei stări: în exterior nelipsitele antene de radio și de televizor, în interior — mobilă modernă, aragaz și frigider. Centrul satului cu magazin universal, frizerie, cizmărie și brutărie vâdește pașii făcuți spre oraș. Mai sînt și multe de înfăptuit. Localnicii știu bine încotro să-și canalizeze eforturile. După ce i-am cunoscut, am căpătat convingerea că aspirațiile lor vor deveni certitudin.

Colindînd satul în aceste zile ale lui Ghenar, carnetul de reporter și pelucula aparatului de fotografiat a surprins multe aspecte. Pe care să le dăm tiparului?

Primarul comunei (în mijloc) analizează împreună cu vicepreședintele și cu secretarul consiliului comunal obiectivele pe 1969

AFIȘ ELECTORAL

Într-o încăpere a consiliului popular, primarul Lazăr Mosoia și Ion Enache, secretarul comitetului comunal de partid discutau despre propunerile de candidați pentru alegerile de la 2 martie, despre obiectivele pe 1969 cu care se înscriu în întrecerea pe țară între consiliile populare.

Cu ajutorul celor doi tovarăși am întocmit o mică statistică pe care am putea s-o denumim — scurt afiș electoral.

Mai întâi citeva REALIZĂRI obținute PRIN MUNCA PATRIOTICĂ de pusă în ultima vreme :

- 2.000 m. construcții de trotuare
- 30.100 de arbori plantați
- 5,5 km. de drumuri reparate
- 6 podete construite și reparate
- 6.680 m² pe care s-au amenajat spații verzi
- un teren de fotbal

OBIECTIVE PE '69 :

- începe construirea unui cămin cultural
- trotuarele se mai lungesc pe 1.000 m.
- repararea a două poduri
- 6 km. de drum se va pietru
- amenajarea unui teren de volei
- șoseaua națională ce trece prin comună va fi tivită cu flori.

UN CANDIDAT

Cînd s-a anunțat că tovarășul Eugen Nae a fost propus candidat al Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de la 2 martie, oamenii au găsit cuvinte pline de stimă și respect pentru activitatea sa ca director al căminului cultural, funcție pe care o ocupă de 9 ani.

Cine nu a auzit de corul din Călinești, premiat la diferite concursuri artistice pe țară? Și în aceste zile de iarnă, aproape o sută de coriști vin de două ori pe săptămînă la repetiții. Au ambiție să revadă Bucureștiul la finala celui de al IX-lea concurs.

Alături de cor, celelalte formații

artistice — brigada, echipa de teatru și cea de dansuri — vor prezenta spectacole cu prilejul întîlnirilor dintre candidați și alegători.

Printre cele mai de seamă obiective pe care le vor înfăptui viitorii deputați alături de cetățeni, se află și noua construcție a căminului cultural.

Tovarășul Eugen Nae ne-a arătat locul unde se va înălța căminul și ne-a vorbit cu entuziasm despre activitatea, cu mult mai bogată, ce se va desfășura atunci. Vorbea cu multă siguranță despre viitor. Are motive temeinice — își cunoaște bine consătenii.

IARNA NU E SEZON MORT

Teodor Barbu, președintele cooperativei agricole de producție se scoală cu noaptea-n cap. Ni se spune că îl găsim dimineața devreme la grajduri. Dar cînd am ajuns acolo, președintele plecase.

— A fost aici și a asistat la muls. S-o fi dus să vadă cum se repară locurile pentru răsadnițe, ori cum se transportă bălegarul în cîmp sau...

Într-un tirziu l-am găsit la sediu, împreună cu inginerii Profir Bambuleac și Elena Pestrișu.

— După cum vedeți, ne-a explicat președintele, iarna nu este pentru noi un sezon mort. Avem desule de făcut pentru a ridica nivelul cooperativei și bunăstarea oamenilor. Anul acesta vrem ca valoarea zilei-muncă să crească cu 20 la sută. Și credem că se poate dacă ne gândim că în condițiile de secetă care au fost, noi am obținut 3.150 kg porumb la hectar iar zăpada de acum prevestește un an rodnic.

Ca să ridicăm puterea economică a cooperativei ne-am propus pentru anul acesta să dezvoltăm sectorul zootehnic, să mărim plantația de pomi cu încă 10 hectare și să completăm golurile din via care se întinde pe 100 de hectare. Astea sînt numai cîteva din proiectele noastre.

DE LA „trăsu

După ce ne-a însoțit toată ziua prin kilometri de ger aspru, Gheorghe Gomoiu ne-a invitat acasă, la un vin fier. Licoarea ce-i zice vin, a fost numai un pretext ca să-i cunoaștem familia. Și în fața unor căni aburinde am ascultat depănindu-se amintiri, consemnindu-se prezentul și zămislindu-se visuri.

Ne-am strîns toți într-o încăpere din casa cea nouă, clădită la numai cîteva metri de casa în care s-a născut Gheorghe, dar locuiește acum numai de „al bătrîn”.

Să facem cunoștință. „Al bătrîn” (numai după cei 74 de ani nu și după zdravăna-i înfățișare) este Petre Gomoiu, învățător pensionar. Gheorghe e agent sanitar, iar nevasta lui — Paulina — o harnică cooperatoare, decorată cu Medalia Muncii. Dintre cei trei copii, acasă sînt numai Ion, elev în clasa a șaptea și Petrică, elev la Liceul industrial din Pitești. Face naveta, că mașina circulă din jumătate în jumătate de oră.

— Cel mare unde-i?

— Mihai e muncitor la uzină, la Colibași și își dă liceul la seral. Îi plac motoarele, ne lămurește Gheorghe.

— Eu m-am molipsit de la el, intervine Petrică. Urmez liceul industrial de construcții auto și apoi tot la Colibași am să mă duc.

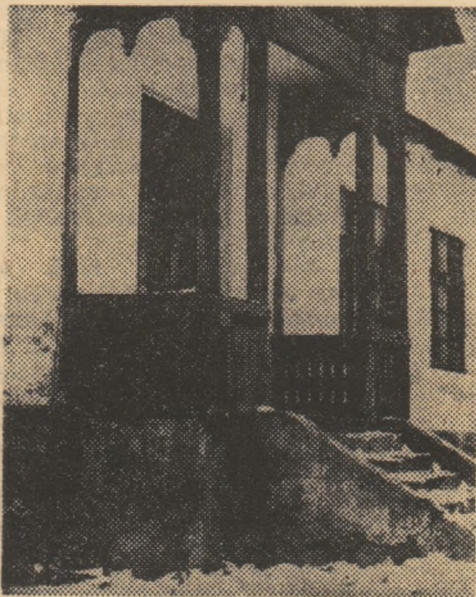
Moș Petre suride unui gînd și ni-l explică :

— Pe vremea mea, adică pe cînd eram de vîrsta lui Ionel și mergeam la școală, de trecea pe drum un automobil, ieșeau cu toții din clase și strigau „trăsura fără cai”. Acum ne potu-meu fabrică mașini „Dacia”.

— Ehe! pe vremea matală buni-

În cele patru școli din Călinești învață astăzi 634 elevi. Condițiile în care se desfășoară activitatea didactică sînt ilustrate prin două fotografii: Una dintre aceste clădiri ale școlii de 8 ani (fotografia de sus) și vechea clădire (fotografia de jos) folosită acum ca depozit.

CUVINTELE BRUTARULUI

„Acum scoatem numai două cupatoare cu pîine. Vara însă facem patru cupatoare. Atunci se mîncă mai multă pîine”.

Explicația mi-a dat-o Alexandru Neguț, un om trecut de 40 de ani. Odinioară, cînd se ducea la cîmp, Neguț își lua mămăligă în desagă. În timpul zilei, de prea mare căldură, mămăliga se acrea. Totuși ●

ALEGERI

„fără cai“ LA „Dacia“

ne Petrică, băieții de virsta de apucau să vadă Pi și apoi adresindu-mi-se.

unde am fost vara trecută șie cu școala? La Curtea de a hidrocentrală, în munții la Sibiu, Hunedoara, Tg. veni și Craiova“.

înșirat toate dintr-o răsuli nu sunau a laudă. Pentru tului celui venit pe aceste a pandurii lui Tudor, este fi-

rese să locuiască într-o casă spațioasă de patru camere inzestrate cu mobilă nouă, să viziteze frumusețile patriei, să fabrice elegante automobile Dacia într-o țară despre care numai din auzite știe că ar fi fost „eminamente agricolă“.

— Fericită tinerețe, spunea moș Gomoiu.

Și sintem siguri că nu se referea numai la virsta nepoșilor.

dispensarul din dr. Maria Milescu în timpul unei consultații

Text:
ANDREI
CROITORU

Fotografii:
EMIL
ZERONIAN

sa cooperaturii Bărbănușu Victor și un aspect din interiorul ei

avea de ales. Astăzi, Ne-

la brutăria cooperati-

de ce scoateți patru cup-

l-am întrebat.

a să-și ia tot omul o piine la

E normal.

e că transformarea din con-

omului, care în esență vă-

un drum parcurs, este cea mai

fnă înfăptuire dintre cele

la Călinești.

lizația a impus apariția unor

eserii în viața satului — elec-

ș, cizmari, frizeri. Săteanul a

gidere, mașini de spălat, mașini de cusut, aparate de radio și televizoare, motorete. Numai în acest sat, s-au vîndut, anul trecut, mărfuri în valoare de 3 333 000 lei. În timp ce vizitam magazinul, cineva a ținut să ne spună că nu găsește în sat tot ce-i trebuie. Interesindu-ne la ce anume se referă, am aflat: buteliile pentru autosifoane. Și omul a căutat să ne demonstreze că cerința lui este firească. La magazin sînt de vînzare autosifoane, deci ar trebui să existe posibilitatea de a umple buteliile. În timp ce-mi vorbea, îl priveam și căutam să ghicesc ce griji l-or fi frămîntat odinioară. M-au bucurat totuși grijile lui de astăzi, așa cum m-au bucurat și cuvintele brutarului.

CARTE

N. BREBAN:

„Animale
bolnave“

Nu mai puțin de trei crime sînt descrise în noul roman al lui Nicolae Breban. Bănuielele care se iscă nu sînt confirmate. cercetările întreprinse nu duc la nici un rezultat. Ferocitatea asasinatelor, enigma care continuă să plutească deasupra lor creează o stare de panică în viața unui mic oraș. Adoptînd o tehnică de roman polițist, autorul captează atenția, păstrează un ritm trepidant. La o lectură atentă cititorul descoperă și straturile mai adînci ale acțiunii. Sînt urmărirea reacțiilor sufletești, procesele complicate de ordin lăuntric care caracterizează viața personajelor. De un relief deosebit se bucură unul dintre eroii cărții, tînărul Paul. Într-un roman care zugrăvește dezlănțuirea de energie, această preferință poate părea curioasă. Căci Paul e un om slab, incapabil să reziste la violență, dezarmat în fața evenimentelor. În mod neașteptat, el devine martorul faptelor criminale și răscolirea prin care trece e de natură să îndrepte investigațiile pe un drum mai fertil, spre descoperirea vinovatului. E limpede că Paul nu intervine efectiv în acțiune, fiindcă fragil și nesigur pe deciziile sale el nu e în stare să aibă inițiativă, să determine într-un fel sau altul mersul lucrurilor. Pasiv, neputincios, speriat, Paul e o victimă. Numai că prin darul lui de a imagina, prin neputința de a distinge exact realul de nonreal, el propune o altă versiune a întâmplărilor, care conține germele adevărului. Această retragere în lumea fanteziei în care infirmitățile sale devin virtuți e răzbunarea lui nobilă pentru suferința îndurată. În descrierea tulburărilor sufletești ale tînărului, Nicolae Breban scoate la iveală resorturi de generozitate. Aceasta este replica profundă în fața avlanșei de forță și cruzime, pe care o reprezintă celelalte personaje. În încercarea de a dezlega misterul lese biruitor un plutonier, care reconstituie logic — valorificînd puținele indicii culese — istoria celor trei crime. Romanul se încheie astfel cu o victorie a lucidității, introducînd claritate și lumină într-un peisaj care părea amenințat de tainice terori. O iubire ciudată străbate paginile cărții, Irina e o apariție fascinantă, amestec de patimă și distincție, cu decizii care relevă mărinimie sufletească.

Eveniment al anului literar 1968, romanul Animale bolnave marchează o orientare fertilă a prozei care îmbină acțiunea captivantă de o audiență largă în public, cu sondajul în zonele de adîncime ale conștiinței.

S. DAMIAN

PLASTICĂ

75 de ani
de la
nașterea
pictorului
LUCIAN
GRIGORESCU

Lucian Grigorescu (1894—1965) se impune fără îndoială ca una dintre figurile remarcabile ale artei plastice românești moderne alături de Gh. Petrașcu și Th. Pallady. În raport cu aceștia însă, originalitatea sa se dezvoltă numai printr-un contact mai îndelungat și profund cu opera. Desigur, nu pentru că Lucian Grigorescu ar fi un ermetic a cărui personalitate artistică nu poate fi înțeleasă decît printr-un accentuat și dificil efort de sinteză, ci pentru că în fața creației sale de un firesc, de o naturalețe dezarmante ești obligat să zăbovești asupra nuanțelor, să cauți răbdător sub aparența banalului, notate, emoția discret temperată — trăsături care sînt, de fapt, timbrul particular al sensibilității sale plastice. Putem afirma că, într-un anumit sens, singurele dificultăți de înțelegere sînt cele născute din lupta cu aparențele. Lucian Grigorescu încheie, în spiritul marelui său omonim (Nicolae Grigorescu), arborele genealogic al unei familii spirituale (ne gîndim la Andreescu, Luchian, Dimitrescu, Șirato ș. a.) pentru care natura rămîne suportul esențial, motivul preferat. Faptul e cu atît mai semnificativ cu cît artistul a cunoscut intim și a profestat chiar, crezuri și modalități de expresie diverse pe care i le-a oferit arta plastică a începutului de secol. A optat în final pentru valorile impresionismului, ceea ce îi definește înclinarea către poetizarea realului, căldura și generozitatea de sentiment, predispoziția către o exprimare adecvată, simplă, directă, refuzul unui dramatism fabricat, a unui comentariu exagerat al ideii care, în concepția sa, literaturizează, alterează, în fond, imaginea plastică.

Lucian Grigorescu n-a fost un spirit nereceptiv, închis, rigid. Dimpotrivă. Ideea transmiterii unor bunuri de cultură statornice, absolut necesare evoluției spirituale, îl făcea să afirme că „influența oarbă la început, apoi înțeleasă (s.n.) duce la descoperiri proprii, la invențiuni și la afirmarea personalității“.

Revenirea — după o perioadă de căutare — la anumite principii impresioniste (însemnătatea luminii și implicit a motivului din natură, împărțirea tușei în tente mărunt colorate etc.) semnifică revenirea sa la o mai pregnantă pătrundere a realității, a naturii, revenirea la un sentiment mai calm, mai firesc, mai echilibrat, la o luminozitate sărbătorească a imaginii (peisajele din București și din jurul său, din Mangalia, naturile moarte). Tendințele impresioniste nu distrug la el materialitatea, densitatea lumii evocate, ceea ce, într-un plan mai general, simbolizează și necesitatea sa organică de repere sigure, certe, legăturile sale de nezdruincinat cu o viziune legată de om și de universul său. Acestea au fost motivele sale plastice care au concretizat crezul său de artist. În tot ce a creat și întreprins pictorul a vădit o mare sinceritate și dăruire, o modestie exemplară căreia se cuvine să-i aducem astăzi omagiu.

CORNEL RADU
CONSTANTINESCU

Lucian Grigorescu: Portret de tînăr.

POMICULTURA INTENSIVĂ

de acad. prof. TEODOR BORDEIANU

Cercetările științifice întreprinse în ultimii 50-60 ani au determinat o trecere treptată de la cultura pomilor cu trunchiul înalt, altoiți pe portaltoi pădureți sau franc — la pomi cu talia din ce în ce mai redusă, altoiți pe portaltoi vegetativi. Pe lângă faptul că imprimă o creștere redusă a altolilor, deci o talie mai mică a pomilor, portaltoii vegetativi accelerează intrarea pe rod a pomilor altoiți pe ei și în general asigură o producție mai mare de fructe la unitatea de suprafață.

Paralel cu reducerea înălțimii pomilor s-a ajuns însă și la o reducere substanțială a volumului coroanei, fapt care prezintă o serie de mari avantaje privind la îngrijirea pomilor și recoltarea fructelor. Formele de coroană folosite pe scară largă în practica pomicolă în etapa respectivă (piramida și vasul în diferite variante) cu toate că aveau dimensiuni din ce în ce mai reduse, erau totuși destul de voluminoase, din care cauză nu permiteau un grad înalt de mecanizare a lucrărilor din livadă.

Cercetările care au urmat în această direcție au dus la rezolvarea și a acestei probleme prin introducerea în cultură a coroanei într-un singur plan — palmeta cu brațe oblice — formă de altfel cunoscută de veacuri de către pomicultorii amatori.

Prin faptul că trecerea de la cultura pomilor altoiți pe portaltoi generativi cu trunchiul înalt, practicat mai mult în sistem agro-pomicol, la cultura pomilor altoiți pe portaltoi vegetativi de talie redusă a fost legată și de un proces evident de intensificare a pomiculturii.

Ca exemplu, prezentăm câteva aspecte din dezvoltarea pomiculturii intensive, în Italia.

Adoptind cultura sub forma de palmetă cu brațe oblice și o specializare accentuată sub raport territorial și al sortimentului, pomicultura din Italia s-a dezvoltat vertiginos în ultimele trei decenii atât sub raportul suprafețelor ocupate de livezi, cât și sub raportul producției de fructe.

Ca să ne dăm seama de ritmul în care s-a dezvoltat pomicultura în această țară e de ajuns să arătăm că

După cel de al doilea război mondial producția de fructe din țara noastră a crescut foarte mult: 275 000 tone în anul 1950; 360 și circa 1 370 000 tone în 1967.

producția globală de fructe în anul 1964 s-a ridicat aproape la 1 000 000 tone, reprezentă față de 1938 o creștere de 83 ori, ceea ce a făcut ca Italia să ocupe primul loc în Europa; în comerțul mondial de fructe deține de asemenea unul din primele locuri.

O orientare nouă spre modernizarea pomiculturii se înregistrează și în țara noastră în ultimii ani. Cu toate că acțiunea a început de-abia în anul 1961, rezultatele obținute până în prezent sunt îmbucurătoare și promițătoare. Această situație se

datorește pregătitoare și sprijinul acordat în această privință de conducerea partidului și guvernului, precum și de Consiliul Superior al Agriculturii. Menționăm că cu câțiva ani înainte de începerea acestei acțiuni au fost aduse în țară toate selecțiunile noi de portaltoi vegetativi și numeroase soiuri de măr, păr și piersic, care în perioada actuală dețin un loc de frunte în comerțul mondial de fructe.

La pregătirea acțiunii respective au avut un rol foarte însemnat călătoriile de studii și de informare pe care unii specialiști au avut posibilitatea să le întreprindă în R.P. Ungaria, R.P. Bulgaria, R.S.F. Iugoslavia, Italia, Franța și Belgia, țări în care cultura pomilor pe portaltoi vegetativi este cunoscută și practică mai de mult. Un ajutor prețios în promovarea acțiunii respective a fost acordat de Direcția Generală a producției hortivitele din C.S.A., care a organizat consfătuiri și instrucțiuni cu inginerii și tehnicienii din gospodăriile agricole de stat și din cooperativele agricole, cu care prilej s-au lămurit multe aspecte ale problemei respective.

Experiențele organizate în stațiunile experimentale, în gospodăriile agricole de stat și la catedrele de pomicultură, instrucțiunile elaborate în acest sens de către C.S.A., precum și materialele publicate în revistele de specialitate au constituit un mare ajutor în asimilarea de către specialiști a cunoștințelor tehnice necesare și un imbold pentru extinderea în gospodării a plantațiilor de pomi pe portaltoi vegetativi.

Încă în anul trecut conducerea de partid și de stat a aprobat înființarea unor livezi intensive pe o suprafață de 24 000 hectare pe terenuri plane, care vor fi scoase din circuitul agricol fără compensare. Reieșe astfel că și la noi s-au pus bazele unui început bun în privința pomiculturii intensive. Rezultatele privind producția de fructe sint de asemenea foarte promițătoare.

Actualitatea științifică românească

Agricultura „in vitro”

O serie de experiențe întreprinse de un colectiv de biologi români condus de acad. N.Sălăgeanu, în scopul obținerii în mediu artificial a unor recolte de alge bogate în proteine, au dus la recoltarea unei substanțe uscate de algă Chlamydomonas Reinhardt în 24 de ore pe un metru pătrat de „plantație” de 5,5-13 gr., conținutul în proteine fiind de 40 la sută.

Principalul avantaj al metodei folosite de specialiștii români constă în faptul că el nu necesită alimențarea culturii cu bioxid de carbon.

Invenția în ginecologia infantilă

Dr. Victoria Angelescu, specialistă în ginecologia infantilă, de la Policlinica Colțea din București, împreună cu doi colaboratori, a realizat prima trusă ginecologică infantilă completă. Confectionate dintr-un material plastic, ustensilele sînt netraumatizante pentru țesuturile sensibile ale copiilor și sînt perfect sterilizabile.

Invenția permite depistarea unor deficiențe minore ginecologice la vârsta copilăriei, evitînd astfel dezvoltarea și agravarea lor la maturitate.

Automat de citit

Conf. dr. ing. Mariana Belîș și un colectiv de studenți de la Institutul politehnic din București sînt autorii unui automat pentru citirea caracterelor de tipar. El este format dintr-un ecran de fotodiode pe care este așezată litera sau cifra. Ecranul transformă punctele luminoase și întunecoase în semnale electrice, prelucrate la rînd lor, de un bloc logic cu semiconductori. Automatul posedă trei moduri de a reda semnul citit: luminos — prin aprinderea unui bec pe un panou cu literele și semnele respective; sonor — prin intermeditul unui magnetofon și mecanic — prin imprimarea caracterului respectiv la mașina de scris. Automatul de citit posedă o înșiră de invenții și originală schemă logică și electrică.

Inventatorii intenționează perfecționarea automatului prin înzestrarea lui cu o memorie electrică care îl va determina să recunoască, prin esențializare, cele mai deformatate caractere de mîna și de tipar, și aplicarea lui în industrie.

MAREA — sursă de medicamente

● Sănătatea din... oceane ●
O farmacie... lichidă cu antibiotice și vitamine ● Perspective de viitor în tratamentul unor boli.

Oamenii de știință consideră aproape în unanimitate că marea este „leagănul vieții”, că primele forme de viață au apărut în adîncul apelor. De asemenea, organismul omului are în constituția sa o mare cantitate de apă, care are aceeași compoziție cu apa marină și în care celulele se comportă, după comparația plastică a unui biolog, ca niște „mici viețuitoare acvatice”.

APA DE MARE VINDECĂ

Că apa de mare are darul de a restabili echilibrul organismului unei viețuitoare o dovedesc următoarele experiențe. O dovadă este injectarea de mare unor animale care și-au pierdut aproape tot singele. Animalele au „înviat” manifestînd chiar semne de energie.

Dar apa de mare s-a dovedit salutară și pentru om. Multe maladii au fost vindecate prin injecții cu apă sterilă de mare. Astfel de „transfuzii” binefăcătoare au fost efectuate și în boli infecțioase (tifos, dizenterie etc.), apa de mare avînd un puternic efect bactericid — de distrugere a bacteriilor.

Apa mării conține și un mare nu-

măr de substanțe utile și necesare medicinei umane sau veterinare, din care unele au și început a fi extrase. Astfel, sărurile de brom se extrag aproape în întregime din mări și oceane. În apa mării și oceanelor se găsește 99 la sută din rezervele mondiale de brom. Sărurile de brom sînt folosite în bolile nervoase iar în ultima vreme bromura de metil se întrebuințează pentru combaterea dăunătorilor plantelor agricole.

În apa mării este dizolvată și o cantitate uriașă de iod. Iodul are o largă gamă de întrebuințări în medicină, de la cunoscuta tinctură de iod la medicamente împotriva gușei sau aterosclerozei.

SUCUL DE STRIDII ÎMPOTRIVA VIRUSURILOR

Din corpul unor animale marine au fost extrase și alte produse utilizabile în industria farmaceutică. Astfel, din bureții s-a reușit să se izoleze antibiotice dintre care unele au o activitate comparabilă cu aceea a cloramfenicolului (cloramfenicol). S-a extras, de asemenea, o substanță chimică asemănătoare cu cea din digitală, medicament considerat drept cel mai bun tonic al inimii.

Din plantele marine și în special din fitoplancton au fost extrase acidul ascorbic (vitamina C) și vitamina B₂. După cum au arătat cercetătorii, aceste vitamine se găsesc și în apa mării, fiind necesare creșterii și dezvoltării algelor. Este drept că vitamina B₂ se găsește în apa marină în cantități mici — abia 10 milimicrograme la litru de apă, dar alte vitamine ca riboflavină (B₂), vitaminele B₁ și D₂ sînt prezente în „depozite” destul de mari pentru a fi exploatate.

Unele viețuitoare marine posedă proprietăți neobișnuite care sînt în curs de cercetare. După cum informează revista „Presse medicale”, suc de stridii din Pacific dispune de o putere distrugătoare asupra unor microbi tenași. S-a observat că acest suc este eficient împotriva virusului poliomielitei (paralizei infantile) și gripei, inhibînd (oprind) înmulțirea virusurilor în proporție de 90-99 la sută. Această descoperire ar putea duce la prepararea unui medicament eficace împotriva virusurilor, domeniu în care arsenalul medicinei moderne este încă insuficient dotat.

Rezultate interesante s-au obți-

nut în unele boli și cu o soluție extrasă din plancton. Acest extract este întrebuințat în boli de ochi, sinusite, otite, rinofaringite și alte afecțiuni ale căilor respiratorii. În R. P. Bulgaria se fabrică dintr-un astfel de extras medicamentul „Poliminerol” folosit în tratamentul afecțiunilor gurii, gîtului, stomacului și rinichiului.

Marea se dovedește astfel a fi — printre altele — și o imensă farmacie... lichidă. Știința a reușit să descopere câteva din doctoriile ei. Tot ei îi rămîne sarcina de a găsi mijloacele prin care vor fi scoase și folosite aceste surse foarte prețioase pentru sănătatea omului.

Dr. E. ROȘIANU

În cadrul Centrului metodologic republican de reumatologie, printre alte preocupări ale colectivului secției de redacție sînt în curs cercetări privind perfecționarea metodelor de studiu asupra piciorului, în vederea reeducării funcționale a tulburărilor mersului. Importanța problemei este deosebit de mare pentru activitatea zilnică a omului.

În imagine: un aparat original pentru studiul și reeducarea mersului

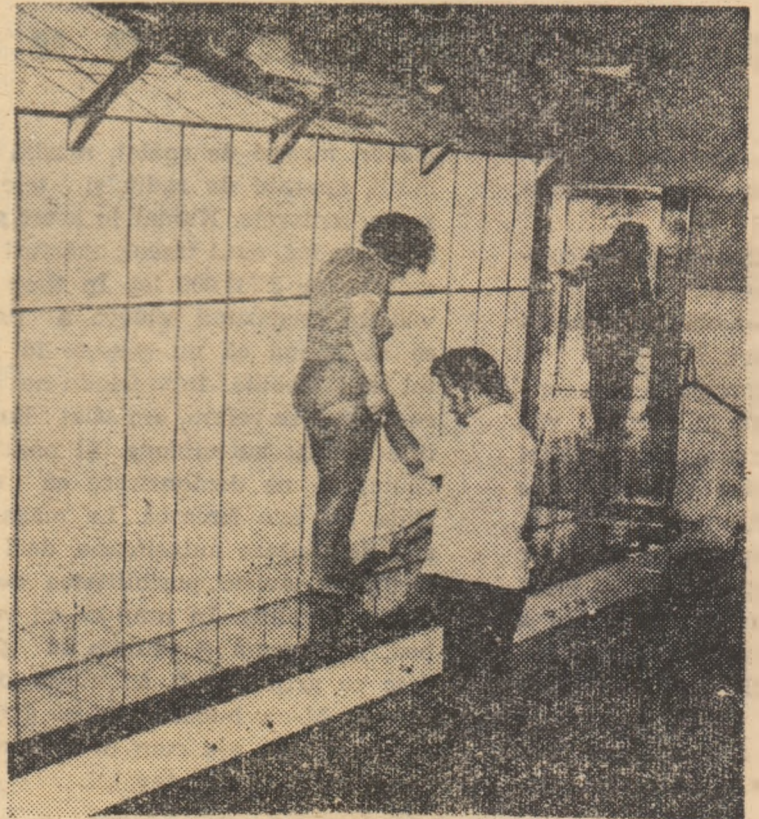

Foto: E. ZERONIAN

CHEMAREA CĂMINULUI CULTURAL DIN COMUNA LIPĂNEȘTI, JUDEȚUL PRAHOVA, CĂTRE TOATE CĂMINELE CULTURALE DIN ȚARĂ

(Urmare din pag. 1)

În acest scop ne angajăm să în-
făptuim următoarele:

1. Un ciclu de manifestări intitulat
„În anul 25”, alcătuit din jurnale
de actualități gen „Sunet și ima-
gine”, care să înfățișeze tabloul în-
făptuirilor politice, economice, so-
ciale și culturale din România So-
cialistă; întâlniri cu cadre de partid,
din economie, conducători ai unor
obiective realizate în anii socialis-
mului, simpozioane și seri literare
privind transformările ce au avut
loc pe harta județului nostru.

2. Inițierea unei ample acțiuni co-
lective de cercetare monografică a-
supra trecutul, prezentului și per-
spectivelor comunei, acțiune care să

prilejuiască, pe măsura desfășurării
ei, manifestări pentru popularizarea
unor momente importante din isto-
ria comunei, intitulate „Zilele cul-
turii și tradiției lipăneștene”.

3. O cronică lunară intitulată „Re-
flector lipăneștean”, cu proiecții de
diapozitive și comentarii pe bandă
de magnetofon, despre activitatea
economică, gospodărească și social-
culturală locală, despre viața socială
și etica populației acestei comune.

4. Mari acțiuni cultural-artistice
prilejuite de principalele evenimen-
te din viața cooperativei agricole de
producție (inceperea campaniei agri-
cole de primăvară, recoltarea grâ-
ului, Sărbătoarea recoltei, sărbăto-
rea frunțașilor).

5. Asigurarea unui caracter de pe-

riodicitate întâlnirilor tradiționale
ale fiilor satului — pe generații —
care trăiesc în comună sau în alte
localități care să constituie un prilej
pentru a trece în revistă contribu-
țiile fiecăruia la înflorirea meleagu-
rilor natale, la opera de construcție
socialistă.

6. Punerea bazelor unei universi-
tăți populare sătești.

7. Îmbogățirea vieții cultural-ar-
tistice a comunei prin: organizarea
unei expoziții permanente de artă
cu sprijinul muzeului județean, cu
vernisaje periodice, în prezența unor
membri ai filialei Uniunii Artiștilor
Plastici; solicitarea periodică a unor
instituții artistice profesioniste din
Ploiești și din alte orașe pentru or-
ganizarea unor spectacole teatrale
și muzicale, inițierea unor întâlniri
cu realizatori ai unor filme româ-
nești; realizarea unor evocări ale
vieții și operei lui N. Grigorescu,
la locuri legate de creația sa.

8. Diversificarea activității cultu-
rale destinată tineretului în funcție
de gradul de pregătire și preferin-
țele acestuia și stimularea creației
locale prin: clubul prietenilor mu-
zicii ușoare, cercul fotoamatorilor
și cercul de balet pentru copii.

9. Dezvoltarea și ridicarea pe o
treaptă artistică superioară a miș-
cării artistice de amatori din loca-
litate în cadrul celui de-al IX-lea
concurs republican și al expoziției
bienale de artă populară și artă plas-
tică. Concomitent se va desfășura
activitatea formației de teatru, care
în cinstea celei de-a 25-a aniversări
a eliberării României va prezenta o
piesă românească în premieră pe
țară.

10. Stimularea preocupărilor de
autoinstruire manifestate de locui-
torii comunei, prin alcătuirea tri-
mestrială, împreună cu biblioteca
comunală, a unui „buletin al auto-
didactului” cuprinzând recomandări
de cărți și publicații, de emisiuni ale
radioteleviziunii, de filme, precum
și informații asupra acțiunilor aflate
în pregătire la căminul cultural.

11. Fundamentarea activității cul-
tural-educative a căminului cultural
pe cunoașterea temeinică a cerințelor
spirituale ale populației, prin
organizarea de sondaje de opinie
privind cerințele culturale ale locui-
torilor comunei care lucrează în in-
dustria și ale celor care muncesc
în cooperativa agricolă de produc-
ție; perfecționarea continuă a mun-
cii activului căminului cultural prin
întâlniri cu specialiști în domeniul
educației adulților, prin organizarea
de manifestări model și schimburi
de experiență la căminul nostru, prin
participarea la spectacole și expo-
ziții din principalele centre culturale
ale județului.

12. Mobilizarea mai intensă a re-
surselor locale pentru dezvoltarea
bazei materiale a căminului cultural,
înzestrarea căminului cu noi mij-
loace moderne de practică culturală
(un aparat de proiecție pentru mani-
festări complexe, un aparat de fil-
mat, un epidiascop, diapozitive și dia-
pozitive, peliculă etc.); înfrumuse-
țarea continuă a localului căminului
cu lucrări de artă plastică și artă
populară; realizarea unei vitrine lu-
minoase pentru popularizarea ac-
țiunilor culturale.

Urmărind statisticile existente se ob-
servă că — deși drumurile urbane
prezintă o circulație mai intensă, a-
glomerată — în multe județe, mai bine
de jumătate din accidente de circula-
ție se petrec în mediul rural. Prin
bunăvoința Direcției circulației din
Inspectoratul general al miliției, sim-
tem în posesia unor cifre nu tocmai
plăcute, dar care dovedesc încă o dată
seriozitatea și gravitatea cu care tre-
buie privită problema circulației pe
drumurile publice din mediul rural. În
anul 1968, cele 3096 de accidente de
circulație petrecute în mediul rural
s-au soldat cu un număr de 3776 de
accidentați, dintre care 462 răniți ușor,
2128 grav și 1186 mortal.

Care sînt principalele cauze care
generează aceste accidente? Ele pot
fi înmănunchiate sub denumirea de cir-
culație nedisiplinată și cuprind: con-
ducerea sub influența alcoolului (ca și
circulația pietonilor sub aceeași in-
fluență), neacordarea de prioritate,
neșemnalizarea schimbării direcției de
mers și neasigurarea în aceleași ca-
zuri, circulația prin mijlocul drumului
sau, chiar prin stînga lui (în special a
cărucelor), neasigurarea la trecerile
de nivel C.F.R. și, în general, neatenția
la volan. Niște capitale speciale din
sumarul accidentelor le constituie cele
provocate de către tractoriști (dintre
care mare parte circula pe drumurile
publice fără carnet de rutierist) de
către bicicliști (în special cei care cir-
cula noaptea fără lumini și catadiop-
tru) și motocicliști.

O parte importantă de vină în multe
dintre accidentele anului trecut revine
nu numai conducătorilor de vehi-
cule care au plecat la drum cu diferite
defecțiuni tehnice nedepistate ci și șe-
filor de garaje care permit pornirea în
cursă a vehiculelor fără să se fi efec-
tuat o verificare prealabilă.

Un rol important în educarea și in-
struirea marelui număr de șoferi și
tractoriști care lucrează în mediul ru-
ral îl au conducătorii unităților agri-
cole socialiste. Statistica demonstrează
că acolo unde directorii de I.A.S.-uri
și I.M.A.-uri precum și președinții de
C.A.P. s-au ocupat de îndrumarea și
controlul activității conducătorilor
auto și tractoriștilor, unde s-a creat o
opinie de masă împotriva încălcării
regulilor de circulație, nu s-au comis
accidente, iar numărul încălcărilor re-

gurilor de circulație de către șoferii și
tractoriștii respectivi este în continuă
scădere.

În aceste zile din anotimpul rece,
circulația este sensibil îngreunată de
condițiile atmosferice nefavorabile.
Or, tocmai în aceste împrejurări cînd
se cere o atenție mărită și o respec-
tare absolut riguroasă a tuturor nor-
melor circulației pe drumurile publice,
știri din diferite colțuri ale țării vor-
besc despre o serie întreagă de con-
ducători de vehicule sau de pietoni
neatenți care au provocat accidente,
unele cu urmări dintre cele mai grave.

Conducînd pe șoseaua Buhoci-Ba-
cău și vrînd să ferească în ultimul mo-
ment doi bicicliști care circula pe in-

pietonilor: la 16 ianuarie, în locali-
tatea Seini (Maramureș) Petru Pop,
umblind beat pe partea carosabilă a
fost grav accidentat de un auto-
camion.

Vasile Buzun avea de mai multă
vreme obiceiul să mine tot prin mij-
locul drumului spunînd că lui nu i se
întîmplă niciodată nimic. Asta pînă în
ziua de 17 ianuarie, cînd, conducînd
sania în stilul său personal prin co-
muna Cimpuri (Vrancea) s-a ciocnit cu
un autocamion încercat cu bușteni.
După cum e lesne de închipuit l-a
ciocnire s-a jînit mai tare auto-
camionul și nu sania...

Dar săniile care dau cel mai mult
de furcă în aceste zile de iarnă șoferi-
rilor sînt cele ale copiilor. Iată numai
cîteva din exemplele culese în această
lună care ne pot convinge că nici cu
joaca cu săniuțele nu-i de... joacă
oricum și oriunde. Atunci cînd copiii
sînt lăsați nesupravegheați și se dis-
treme în locuri neadecvate, acest joc
poate avea urmări tragice. În preajma
comunei Dirju (Harghita) copilul
Francisc Pall jucîndu-se cu săniuța pe
șosea a fost surprins de tractorul con-
dus de Gheza Peneș și omorît pe loc.
Aceeși soartă a avut-o și Ion Moșoiu
suprins de autocamionul 21 BV 1595
condus pe Vasile Brumbea pe șo-
seaua spre Moeciua de Sus. La Rodna,
în după-amiaza zilei de 15 ianuarie,
din ulița laterală Toaca, au coborît
cu săniuțele surorile Maria (10 ani)
și Ana Băloi (3 ani) nimerind între
roțile autobasculantei 31 BN 258.
Prinse de roțile din stînga spate, ele
au fost ucise înainte ca șoferul Aurel
Scripet să poată schița măcar un gest.

Am insistat asupra acestor din urmă
cîteva exemple deoarece accidentele
ale căror victime cad copiii se pare
că au tendință de înmulțire în ultima
vreme. Iată de ce atît părinții cit și
cadrele didactice nu trebuie să os-
tenească în a învăța copiii cum trebuie
să se comporte pe drumurile publice.
Locurile lor de joacă trebuie alese în
așa fel ca să nu fie în preajma unor
artere circulante. Este de datoria fie-
cărui trecător să atragă atenția copi-
ilor atunci cînd constată că aceștia nu
și-au ales un loc de joacă potrivit.

La volan, cu sania și pe jos

3776 DE ACCIDENTAȚI ÎN MEDIUL
RURAL ÎN 1968 — ȘOFERI ȘI PIE-
TONI SUB INFLUENȚA ALCOO-
LULUI — UN JOC CU URMĂRI
TRAGICE

tineric fără catadioptru (ochi de pi-
sică) șoferul Constantin Paraschiv a
intrat în căruța lui Nicolae Șerban
accidentîndu-l grav. Un accident cu
urmări și mai tragice a avut loc pe 7
ianuarie în comuna Costești-Valea
(Dimbovița), cînd tractoristul Constan-
tin Cristea conducînd un tractor nelin-
matriculat a apreciat greșit distanța
la trecerea peste un podet, răsturnînd
tractorul și accidentîndu-se mortal.

Conducătorilor auto nu le este per-
mis să se urce la volan după ce au
consumat alcool. Dar consumul de
alcool joacă uneori feste tragice și

O măsură necesară de prevedere

Asigurarea la ADAS

XX

Printre cele mai utile măsuri de prevedere,
folositoare atît cetățenilor care locuiesc și lu-
crează în mediul urban cît și celor din mediul
rural, se află și ASIGURAREA DE ACCIDENTE.

O importantă parte a activității Administrației
Asigurărilor de Stat o constituie asigurările de
persoane. Între acestea, de o largă popularitate
se bucură asigurările de accidente. Acestea reu-
șesc să cuprindă o arie largă de riscuri și răs-
pund la dorința de a lua o măsură de prevedere, ex-
presată de categorii foarte largi de cetățeni.

Însăși denumirea asigurărilor dau o primă
orientare asupra utilității fiecărei categorii în
parte. Iată care sînt asigurările de accidente
ce se pot încheia la ADAS:

- Asigurarea de accidente;
- Asigurarea de accidente „Turist”

Cîteva cuvinte despre modul de plată a sumei
asigurate. Aceasta se plătește persoanelor in-
scrise în polița de asigurare, dacă primele sînt
achitate la zi. Cînd devine exigibilă, iar per-
soana în drept decedează înainte de a o încasa,
suma asigurată se plătește moștenitorilor legali
ai asiguratului.

Răspunderea ADAS pentru decesul sau in-
validitatea permanentă din accident începe după
2 zile socotite de la ora 24 a zilei în care a fost
achitată prima de asigurare.

În caz de invaliditate permanentă totală din
accident se plătește întreaga sumă asigurată.
Dacă invaliditatea permanentă este parțială, se
plătește o cotă din suma asigurată corespunzătoare
gradului de invaliditate permanentă stabili-
tă. Totalul sumelor plătite pentru invalidități
parțiale nu poate fi mai mare decît suma asigu-
rată.

Accidentele cuprinse în asigurare sînt urmă-
toarele evenimente subite, provenite din afara
și fără voința asiguratului:

- explozia, prăbușirea de teren, lovirea, că-
derea, alunecarea, atacul din partea altei per-
soane sau a unui animal, trăsnetul, acțiunea cu-
rentului electric, arsura, degerarea, înecul, in-
toxicarea subită, asfixierea din cauze subite, cele
întîmplute ca urmare a circulației mijloacelor
de transport — sau din cauza accidentelor in-
timplate acestora — precum și cele provocate de
funcționarea ori folosirea mașinilor, aparatelor,
instrumentelor, sculelor sau armelor.

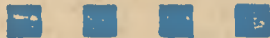
De asemenea sînt cuprinse în asigurare urmă-
rile imediate (deces sau invaliditate permanentă)
ale efortului fizic excesiv și subit determinat de
cauze de forță majoră în timpul producției.

Din enumerarea riscurilor cuprinse în asigu-
rări, din aspectele cotidiene ale vieții de fiecare
zi, rezultă utilitatea asigurărilor de accidente.
Dar, aceasta mai rezultă și din promptitudinea cu
care ADAS plătește sumele asigurate atunci
cînd se ivesc situațiile asigurate. De aceasta s-au
conștientizat asigurătorii ca Andrei Baur de la I. F. Că-
niș, Humă George de la I. F. Tg. Neamț, Mun-
teanu Dumitru din Roznov, Sebastian Gavriluț
din Tarcău, Vasile Asmarandei din Tazlău și
Gheorghe Mosnoi din Sascut, Dumitru Grosu de
la S.M.T. Podoleni și mulți alții.

V. DUMBRAVA

AUREL CRIȘAN

Sfatul medicului

CITRICELE

Parfumul pătrunzător și aroma răcoritoare a lămiilor, portocalelor, mandarinelor și greșfruturilor, au făcut din acestea cele mai căutate fructe citrice în sezonul rece. Importate din țările calde, unde datorită regimului permanent de căldură și umiditate se dezvoltă corespunzător, fructele citrice cunosc din ce în ce o mai mare întrebuințare într-o serie de afecțiuni. Astfel ele sunt folosite în bolile de ficat, în bolile eruptive cu temperatură mare, în convalescența unor boli generale ale organismului, în stările de oboseală cu scăderea forței musculare, în bolile de rinichi precum și în cele de inimă, în hipertensiune arterială, în unele intoxicații, în astențiile copiilor și adolescenților etc.

Fructele citrice, adică toate fructele care au în compoziția lor acid citric (cel care le dă gustul de dulce-acrișor), conțin pe lângă acest acid și vitamina C (50—100 mgr. la sută), zahăr (15—20 gr la sută), calciu, fosfor și fier.

Efectul binefăcător al acestor fructe plăcut aromate, a fost descoperit cu ocazia unor navigații pe mările și oceanele lumii, când, hrănindu-se numai cu alimente conservate și uscate, fără pic de crudități, marinarii se îmbolnăveau de scorbut. Gingiile li se umflau și sîngeau, dinții le cădeau din gură, sub piele și mușchi apăreau puncte hemoragice, iar întreg organismul era cuprins de oboseală.

Dar cu ocazia escalelor în porturile din țările cu climă caldă, consumînd printre altele și portocale, lămi, mandarine și greșfruti, ei au constatat că starea lor generală se ameliorează și că încet, încet, își revin la normal. Acesta era efectul substanțelor conținute în sucul de citrice.

Cercetările ulterioare au arătat că fructele citrice conțin alături de vitamina C și alte vitamine precum și minerale absolut necesare bunei dezvoltări și funcționării a organismului. Toate acestea intervin în transformarea alimentelor introduse în organism, contribuind la dezvoltarea țesuturilor, la tonificarea vaselor mici de sînge, la creșterea și întărirea oaselor și a dinților. În lipsa lor suferă ficatul, țesutul nervos, pielea și majoritatea glandelor cu secreție internă.

Omul adult are nevoie de 30 mgr. pe zi de vitamina C, iar copiii de o cantitate de 5—7 ori mai mare decât a adultului. Aceasta înseamnă că dacă consumăm 1—2 portocale pe zi (adultii) sau un greșfrut (copii) cu zahăr, 2—3 mandarine (copii, adolescenți) ori o lămie stoarsă, indulcîtă zeama ei și completată compoziția cu sifon sau apă pină la 200 gr. acoperim necesarul de vitamina C. În lipsa citricelor, merele, perele și zarzavaturile, carnea însăși, ne oferă cantitatea corespunzătoare de vitamina C și săruri minerale.

În concluzie trebuie reținut că este bine să folosim citricele în sezonul de iarnă și primăvară (cînd le găsim pe piață) și că în restul anotimpurilor să consumăm fructele și zarzavaturile ce le oferă cu multă dărnice natură.

Dr. GH. M. GHEORGHE

Ghicitori

Două pîlnii și un ciot
Fug de-nnoadă cîmpul tot!

(Leurele)

E de pază în ogradă
Și-are bucuria-n coadă!

(Cîinele)

Niciodată nu-i sătul
De-ar minca și un pătul.
Și cînd e fără belciug
Ară ca un plug!

(Porcul)

D. MAZILU

„Corul MADRIGAL cîntă copiilor“

Recentul disc al „Electrecordului“ traduce în fapt o inițiativă a Ministerului Învățămîntului și a Consiliului Național al Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România. El reprezintă încă un succes de prestigiu al corului „Madrigal“, dirijat de Marin Constantin.

Înmănunchind 14 cîntece de un lirism care încîntă, discul respectiv prezintă compoziții prestigioase ale muzicii corale românești, bucurîndu-se de elogii bine meritate din partea tuturor celor cărora le este drag lirismul unor cîntece care reprezintă portofoliul de aur al creației corale românești.

Selecția riguroasă a cîntecelor, realizată în redacția de specialitate a Editurii didactice și pedagogice a ridicat numeroase probleme. Șeful redacției respective, tov. C.Ștefănescu, ne spunea printre altele, că nu a fost deloc ușor să se aleagă cele 14 melodii, imprimate pe discul intitulat sugestiv „Corul MADRIGAL

cîntă copiilor“. Amintesc cîteva dintre cele mai binecunoscute; „Mama“ (de I.D.Chirescu), „Pe cărare sub un brad“ (de D.G.Kiriac) „S-a dus cucul“ (de T.Brediceanu) și „Somnoroase păsările“ (de Tudor Flondor). Discul popularizează și unele creații mai noi, dar de certă valoare, cum este, de exemplu, cîntecul „Eroilor“ de G.Carp.

Pentru interpretarea unor părți solistice s-a solicitat colaborarea unor renumiți artiști, cum sînt Nicolae Herlea și Valentin Teodorian, ceea ce conferă un plus de garanție pentru actul de cultură pe care îl reprezintă discul de care ne ocupăm, nu numai pentru copii, ci și pentru un public mult mai larg.

Regretînd că avem posibilitatea să întîlnim destul de rar „Madrigalul“ pe discurile „Electrecordului“, ne exprimăm convingerea că inițiativa pe care o semnalăm va fi continuată.

LUCICA MARINESCU

STIATI

CĂ...

...cele mai rapide vehicule create de om pînă acum sînt rachetele cosmice, dintre care unele pot atinge o viteză de peste 40 000 kilometri pe oră?

...Suedia este țara cu cel mai mare număr de ziare din lume?

...cel mai mare colecționar de timbre din lume este socotită familia regală a Marii Britanii care posedă 400 de colecții ce sînt păzite de cîțiva detectivi speciali?

...în ultimii 2 000 de ani, omul a distrus de pe fața Pămîntului 106 specii de animale și 139 specii de păsări? În prezent mai sînt pe cale de dispariție încă aproape 600 de specii de animale.

...un om cu vederea normală poate vedea cu ochiul liber 5 000—6 000 de stele?

SĂ CUNOĂȘTEM LEGILE ȚĂRII PENSII PENTRU COOPERATORI

După cum se știe, Congresul cooperativelor agricole de producție a consfințit, odată cu soluționarea altor chestiuni agrare, rezolvarea uneia din cele mai vechi doleanțe ale țărănimii — asigurarea condițiilor de trai în caz de invaliditate și la bătrînețe. Pe această cale, țăranul invalid sau bătrîn, ajuns la capătul unei vieți de eforturi, se bucură de o pensie acordată conform statutului Casei de pensii a C.A.P. Cuantumul pensiei va spori pe măsura dezvoltării agriculturii cooperatiste, la ea adăugîndu-se și ajutorul în produse.

Noile reglementări privind legea pensiilor, recent modificată, prevăd că pe baza aplicării principiului reciprocității dintre asigurările sociale de stat și sectorul cooperației agricole de producție, cei care au lucrat în unele perioade ca angajați, iar în altele ca membri ai cooperativelor

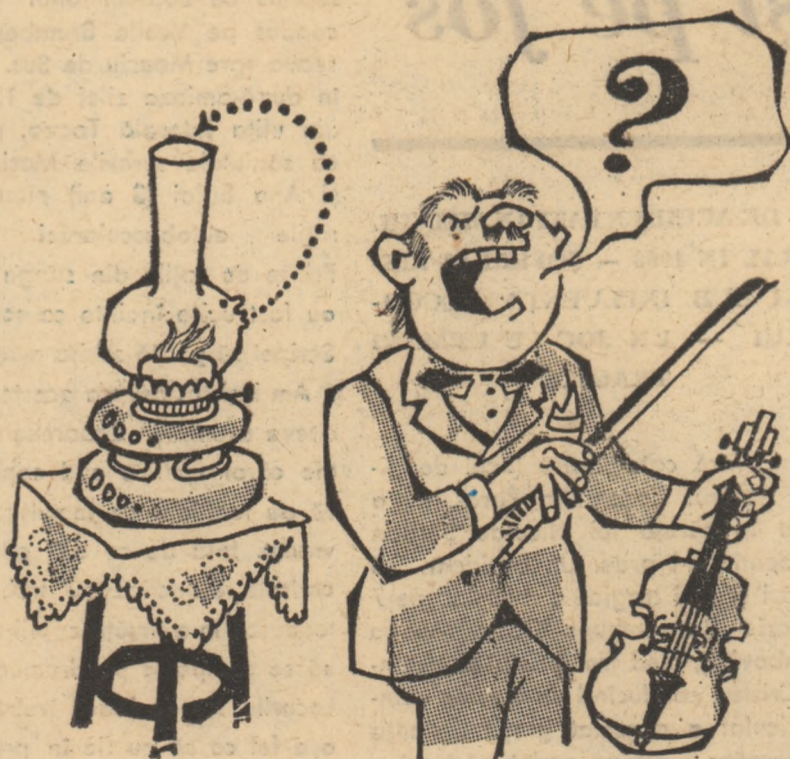
agricole de producție, vor primi pensie de la ambele sectoare, corespunzătoare cu timpul lucrat în fiecare din ele, bineînțeles dacă îndeplinesc condițiile cerute de lege.

Deci, dacă un membru al unei cooperative agricole de producție a lucrat înainte în calitate de angajat, care-i dă drept la o pensie, în cadrul asigurărilor sociale de stat și apoi a intrat în cooperativa agricolă, unde iarăși are o vechime în muncă care îi dă drept la o pensie conform statutului Casei de pensii a C.A.P., va primi pensie în cadrul asigurărilor sociale de stat pentru vechimea în muncă ca angajat și va mai primi pensie și în cadrul Casei de pensii a C.A.P. pentru munca depusă ca membru cooperator.

VASILE BRĂILOIU
consilier juridic șef

CÎNTEC — REBUS

Știți ce cîntec se interpretează?
Răspunsul îl veți afla în numărul viitor

Explicația caricaturii de săptămîna trecută. „Mi-am pus busuioc în păr“
Desen de AL. CLENCIU

Rochie tricotată

Pentru a vă fi cît mai ușor să vă confecționați o rochie din lînă faceți un tipar din hirtie după o rochie care vă vine cel mai bine.

De asemenea, lucrați o bucată de 20 de ochiuri, înaltă de vreo 5 cm; așa vă veți da seama pe cite ochiuri trebuie să începeți lucrul și totodată vă veți obișnui cu modelul.

Rîndul 1 : (pe dosul lucrului) totul pe față.

Rîndul 2 : 2 ochiuri pe față, de sub cel de-al doilea ochi luăm pe andreaua din stînga bucla ce s-a format în rîndul 1, apoi o trecem pe andreaua din dreapta fără să o lucrăm, 2 pe față, ridicat bucla etc.

Rîndul 3 : totul pe față ; cele două ochiuri se lau împreună.

Rîndul 4 : se lucrează ca rîndul 2, dar intercalînd.

STANCA

Animale cu DINȚI AURIȚI

Cetățeanul Jean Kaler din orașul australian Portland a descoperit cu uimire că, capetele de berbec pe care le cumpăra de la măcelărie aveau dinții aurii. Cum? Analizele de laborator i-au confirmat că este într-adevăr vorba de aur și el s-a grăbit să cumpere cît mai multe capete de la măcelar. Toate aveau dinți aurii. Interesîndu-se de originea berbecilor și de locul unde pășteau, a constatat că aurul provine de pe pășuni. Kaler a hotărît atunci să-și valorifice descoperirea plecînd la fața locului pentru a achiziționa turmele și pășunile de aur. Dar a constatat, cu regret, că alții i-o luaseră înainte.